

30. MORE NOUNS IN THE ABSOLUTE AND CONSTRUCT STATES

The following nouns are irregular but in very frequent use :

	sg. abs.	sg. cons.	pl. abs.	pl. cons.
day	יוֹם	יוֹם	יָמִים	יָמֵי
city (f.)	עִיר	עִיר	עָרִים	עָרֵי
house	בַּיִת	בֵּית	בָּתִּים ^a	בָּתֵּי
head	רֹאשׁ	רֹאשׁ	רָאשִׁים	רָאשֵׁי

EXERCISE 8

Canaan כְּנָעַן	he did, made עָשָׂה	he ruled (over) מָשַׁל (בְּ)
spy מְרַגֵּל	he remembered זָכַר	he chose בָּחַר (בְּ)
bread לֶחֶם	he sent, { stretched out שָׁלַח	
way, path דֶּרֶךְ	{ (with יָד)	

(1) אֵתָּה הוּא הָאֱלֹהִים וְאַנְחֵנוּ עָמָךְ בְּגִי-בְרִיתְךָ (2) שָׁלַח מֹשֶׁה מְרַגְלִים אֶל-אֶרֶץ כְּנָעַן, וְהָאֲנָשִׁים הָיוּ אֲנָשֵׁי-שָׁם, רָאשֵׁי-בְגִי-יִשְׂרָאֵל (3) אָמַר הָאָדָם אֶל-הָאֱלֹהִים שְׁמַעְתִּי אֶת-קוֹלְךָ בְּגֹן (4) אָמְרָה הָאִשָּׁה אֶל-מְרַגְלֵי-יִשְׂרָאֵל, שְׁמַעְנוּ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְמַצְרַיִם וְגַם יָדַעְנוּ כִּי נָתַן לָכֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן (5) לְקַחְתִּי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם לִי לְעַם קָדוֹשׁ וְלֹא שְׁמַרְתֶּם אֶת-בְּרִיתִי וּבִקּוּלִי לֹא שְׁמַעְתֶּם, בֵּית-יִזְעָקָב (6) יָדַעְתִּי כִּי לְקַחְתָּ מִפְּרִי-עֵץ-הַגֵּן וְכִי נָתַנָּה לָךְ וְאֵתָּה אָכַלְתָּ עִמָּה (7) קָרָאוּ וְקָגִי-הָעָם אֶל-מֹשֶׁה, וְזָכְרָנוּ אֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר אָכַלְנוּ בְּמִצְרַיִם (8) אָמְרוּ הַמְּרַגְלִים^d, לְקַחְנוּ מִפְּרִי-הָאֶרֶץ וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד (9) יָדַעְתִּי כִּי

^a See p. 13. 3, N.B.

^b Pausal.

^c Here the perfect is to be translated into the English present tense—the state of knowing (and remembering) being complete.

^d See p. 18, Note to § 10.

בָּךְ בַּחֲרֵי יְהוָה לְמִלְכָּךְ עַל־יִשְׂרָאֵל (10) אַתָּה בַּחֲרֵךְ בָּנוּ מִכָּל־
הָעַמִּים וְאַתָּנוּ לְקָחָךְ לָךְ לְעַם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ, וְאַנְחָנוּ לֹא שָׁמְרָנוּ
אֶת־הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרְתָנוּ עִמָּךְ עַל־הַר־הָאֱלֹהִים (11) אָמַר לָנוּ
הָאִישׁ, יִדְעָתִי כִּי מְרֻגְלִים אַתֶּם מֵאֶרֶץ כְּנָעַן (12) יָשָׁב הַנָּבִיא
עַל־הָאֲדָמָה וְעָפָר עַל־רֹאשׁוֹ וּבִקּוֹל גָּדוֹל קָרָא, מָה־עָשָׂה יְהוָה
לָנוּ (13) וְזָכַרְתָּ אֹתִי אֱלֹהִים וּמַהֲיִכְלָךְ שָׁמַעְתָּ אֶת־קוֹלִי (14) מִשָּׁל
שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא בְּיִשְׂרָאֵל כִּי לֹא בָחָרוּ לָהֶם מֶלֶךְ כָּכָל־הָעַמִּים
אֲשֶׁר יָשָׁבוּ בָאֶרֶץ, וְכָל־יְמֵי־שְׁמוּאֵל הָלָכוּ בְּגִי־יִשְׂרָאֵל בְּדֶרֶךְ־
יְהוָה (15) הִנֵּה הָעָרִים אֲשֶׁר בָּאֶרֶץ כְּנָעַן טוֹבוֹת וְגִדּוּלוֹת הִנֵּה
כְּעָרֵי־מִצְרַיִם (16) בְּדֶרֶךְ יְהוָה הִלַּכְתִּי וְאֶת־דְּבָרוֹ שָׁמַרְתִּי כָל־
הַיָּמִים (17) אַתֶּם יִדְעֶתֶם כִּי הַבְּדִיל אֶתְכֶם אֱלֹהִים מִכָּל־הָעַמִּים
אֲשֶׁר תַּחַת הַשָּׁמַיִם (18) לֹא אָכַל מִשָּׂה לֶחֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר
הָיָה עַל־הָהָר

(1) Abraham dwelt in the land of Egypt, for there was not bread in the land of Canaan. (2) Holy art Thou, Lord, in the heavens and in the earth. (3) Solomon the king of Israel made for him(self) a great name in the land. (4) Samuel said unto the elders of the people, 'Ye have chosen for you(rself) a king like all the peoples and ye remembered not that the Lord He is king over all the earth.' (5) I know^c that ye have eaten from the tree which is in the garden and that ye know^c good and evil. (6) We know^c that we kept not Thy covenant and that we hearkened not to the words of Thy prophet whom Thou didst send unto Thy people. (7) The spies whom the children of Israel sent unto the land of Canaan sat in the house of the woman all the night until the light of the morning. (8) The prophets said unto Samuel, 'Thou hast not taken a thing from the hand of a(ny) man all the days that thou didst rule over Israel.' (9) He saw the cities of the river and behold they (were^d) very good. (10) The

^a The personal pronoun is used with the verb to emphasize the person.

^b Note that the guttural takes a composite shewa instead of the simple one.

^c Perfect—see note *b*, p. 58.

^d See p. 48, footnote *c*.